

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ab infortuniis potentior.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Equus ad præsepe religabatur, altero capite manu comprehenso, id cœperit pone trahere, quod quidem annulis fibulisque aliquot ferreis præditum, cum ingentem per viam strepitum cieret, faxosque scrupulos quotquot incurfando ostendisset excitaret, perterrefacti repente Lupi, quasi vis magna canum incubuisset, præpropere fugam arripuerunt. Non præmittam super hac Lupi trepidatione, hominem à Lupo prævisum subito consternari, & vocem amittere, quod non ex Virgilio tantum, sed & ex Platone in Politicis habetur atque ita vice versa, si homo prius Lupum viderit, eum eadem pati.

Plato lib. 1. de Rep. & Transcritus in Idyllo 8.

INDEMNIS FUGA. CAP. VII.

Hominem in hostes illapsum, qui parva admodum jactura evasisset, ostendere si constituissent, Lupum extrema cauda glabrum facere consueverant: is enim agitatus à venatoribus, quasi conficius sibi amatorium virus exiguo ejus in se villo, ne captus humanæ omnino satisfaciatur voluntati, cum abjicit, ajunt enim non idem pollere, nisi viventi direptum,

De hoc sermo Plin. lib. 8, c. 22.

TUTUS RECEPTUS. CAP. VIII.

Eum vero qui vel prædatum, vel in aciem progestus, moxore incumbente vi quam sustinere se posse consideret, se nulla accepta clade in tutum recepisset, indicare si vellent, currentem Lupum, cauda præcipue sub uterum immissa reductaque, proponebant. Summa enim Lupo calliditas in periculis declinandis, primumque illi studium fugæ sibi consulere, seq; sospitem sylvis reddere, unde λυκα & ποταμοῦ ἀπὸ δὲ ἔχει, habetur in adagiis. Reducere vero caudam sub uterum, præcipuum est signum pavitantis. Quod cum Maro noster non ignoraret, ingenium ejus descripsit his versibus, quos recitare non pigeat.

Adagium.

Ensid. l. 12.

Ac velut ille priusquam tela inimica sequantur, Conficius audacis salti, caudamq; remulcens Continuo in montes sese avius abdidit altos Subjecit pavimentem utero, sylvæq; petivit. Occiso pastore Lupus magnosq; juvenco,

ABORTUS. CAP. IX.

Lupi cum Equo diffidentia.

Sacerdotes iidem Aegyptii si mulierem abortientem indicare vellent, picturam eam instituerant, qua Lupus ab Equo calcibus impeteretur, vel aliquo modo calcaretur: propterea quod persuasum habebatur, ita ea inter sonatura distidere animalia, ut prægans Equa, si Lupum tetigisset, statim abortum faceret, neq; hoc effici de tactu solum, verum etiam si vestigium tantum illius præfisset, tantam inesse Lupo veneficii vim, ut omnino abortiret.

AB INFORTUNIIS POTENTIOR. CAP. X.

Equi & Lupi diffensio.

Longe vero diversum illud, quod hominem ex infortuniis calamitatibusq; beatiorem, potentiorque factum significare si vellent, Equum, in cuius clunes Lupus morsum infixisset, effingere consueverunt: ferunt enim Equos, quibus dimicatio cum Lupis fuerit, præstantiores reddi. Eos Græci λυκοσπιδας, nos vulsilupos dicere possumus: non ea quidem de causa, quam nonnulli commenti sunt, ita eos, à franatis Lupis, utpote animosis & ferocibus appellatos, sed quia multorum experimento compertum est, pullos qui cum Lupo certarint, evaserintque in bonos & velocipedes mox evadere: hujusmodi enim eventus Equos & animosiores & perniciores reddi: imo quia & animosi & agiles fuerint, effugerunt: factoque ita in feris periculo solemus eos approbare, idque omnium consensu receptum. Qui tamen ab injuria ita ferox evadit, longè ignavior fit natura secreta quodam, si, ut Pamphilus lib. Rerum naturalium tradit: Lupi vestigium calcarit: tunc enim ait, eum cruribus obtorpescere. Quinetiam tanta est illi cum Equo natura diffensio, ut eum quamcumlibet ferocem & generosum, vel mortuus & terra conditus absterreat; inventique sunt hodie qui

Aqui omnivolum Pricipum quorundam impotentiam elufuri, cum Equum haberent infignorem, quem loci dominus sibi depofcebat, admoniti sunt Lupinum intefinum in via qua producendus erat Equus, clanculum fepelire, eaque mox Equus in Principis confpectum eductus, fimulac intefini odorem fenfit, nulla unquam agitatione, nullifque fimulis impelli potuit ut ea tranfret: atque ita vel fternacis, vel indomiti, vel renitentis accepta nota, repudiatu a Principe, priori domino fuo relictu efl. Addam & hoc naturæ miraculum: Equis torminum doloribus cruciatu nullum præfentiu eflle remedium, quam intefini lupini cinctu, quem Romæ in ufum hujufmodi affervari apud plerofque comperi. Quod vero de confternatione dicebamus, non funt nova hæc commenta, ut terriculamenta info di foleant, quæ vel hoc, vel illud animal infigniter abhorreat. Nam apud veteres quoque viguit hæc fuperficio, ut eo loco, qua iter acturi funt Equi, in foffa aliqua his terrorem incutiant, & ab incepto curfu aliofum avertant, vel confternati ulteriu progredi reculent. Porro Amphionem Thebanum memorant Pelopi quædam tradidiffe, ut ob iter fepelirentur, quibus non Oenomai modo Equi perterrefacti funt, verum omnes quotquot illac in pofterum curfum arripuerent, extitiffeq; loco nomen Taraxippo, de re inditum.

IMPATIENS FAMIS. CAP. XI.

Idem hominem famis impatientem exprimere fi curaffent, Lupum vel hianti ore, vel terram mordicus apprehendentem hieroglyphicè figurabant. Lupus enim cum prædæ inhiat, rictu latè diducto currit, alioqui fi prædæ copia non fuerit, peculiare habet, efuriens terram devorare. Sunt tamen qui non hoc ad faturitatem a Lupo fieri contendunt, fed ut jumentum aliquod invafurus gravior & ponderofior factus, prædam citiu defatiget, cui ftatim, qui mos efl illi, fe dentibus appendent, quæ quidem efl Alberti opinio. Sed quoniam ita in Luporum ingenium incidimus, non injucundum relatu fuerit quod apud eundem authorem de Lupi cujufdam industria pro comperto ponitur: hunc fcilicet cum animadvertiffet fylveftrem quamdam Suem cum numerofo fœtu ad locum avena fatum itare, pabuli gratia, offendiffetque proflratum arboris truncum ramis etiamnum profiantibus, arrepto in os ligno librarum circiter xl. fuper truncum efferri fultu affueviffè, ac in ramos repere, mox adveniente cum prole Porca, unum curfu rapido de porcellis arripit, in arborem feftinanter fcandit, ibiq; toto confiftens raptu potitur, & in matris confpectu fruflra adgrunienti & fœvientis filium depalcitur.

Ibidem Plin. lib. 8. c. 22

Lupi industria.

PROPERANTIA. CAP. XII.

Celerius quid maturatum per Lupi catulum fignificari femel tantum reperi: Lupam enim intra xii parere dies fabulantur Aegyptii. Sed enim Philoftephani fuper hoc verba, ut locum fuperius tactum ampliemus, quantum mihi videtur, non rectè accepta funt. quilibro, cui Commentaria nomen fecit, dicere videtur, xii. eflle certos anni dies quibus Lupæ omnes pariant. Ariftoteles fane, quod fœtum xii. tantum geflent dies, eflle inexploratum fibi profitetur: perinde ac illud etiam, quod ajunt, eas femel tantum in vita parere.

ANCEPS CONSILII. CAP. XIII.

Vulgatum autem & adagiis & hieroglyphicis illud efl, hominem qui Lupum auribus teneat, fignificare quempiam in eo ftatu, quo negotium aliquod neque relinquere, neque exequituto poffit. Nam res proverbio confirmata, & fertur in primis, Tiberiique præcipuè ufurpatione dictum repetitum. Et Phormione Terentiu, Antiphonem dicere confingit auribus fe tenere Lupum: neque quomodo dimitteret eum a fe invenire poffe, neque qua ratione retineret, fcire. Et caufa ejus ambiguitatis fponte factis manifefla efl, quam hic repetere mihi minime neceffarium videtur.

Aurib. Lupum tenere quid.

Suetonius in Tiberio.

R

VENE-